

مسیحیت راستین چیست؟

آلبرت ن. مارتین

مسیحیت راستین چیست؟

با راهنمای مطالعه

فهرست

مقدمه	۳
۱. گناه فردی	۴
الف) توضیح	۴
ب) سابقه بد	۵
پ) قلبی شریر	۶
۲. راه علاج خداوند به مشکل گناه	۸
الف) در یک شخص	۹
ب) متمرکز شده در صلیب	۱۰
پ) ارائه شده به تمامی انسانها	۱۲
۳. یک مسیحی راستین	۱۴
الف) توبه	۱۴
ب) ایمان	۱۶
پ) همیشه توأم با همه	۱۷
۴. شواهد دال بر اینکه فرد مسیحی راستین است	۱۸
* راهنمای مطالعه	۲۱

مسیحیت راستین چیست؟

آلبرت ن. مارتین

با راهنمای مطالعه

چاپ نخست

حق چاپ محفوظ است © ۲۰۱۹

موسسه پارسا

مترجمین: دکتر زرین قلوب و شبان پویان مهرشاهی

WHAT IS A BIBLICAL CHRISTIAN?

Albert N. Martin

English Edition: © 1998 Chapel Library

Bible Institute Edition

Chapel Library

2603 W. WRIGHT ST. • PENSACOLA, FLORIDA 32505 • USA

www.chapellibrary.org

Persian Edition © Copyright 2019 Parsa Trust

Translator: Dr Zarin Gholoub & Pooyan Mehrshahi

PARSA TRUST

c/o Providence Baptist Chapel

Naunton Parade • Cheltenham • GL53 7NP • UK

www.parsaweb.org | post@parsaweb.org

مسیحیت راستین چیست؟

مقدمه

مطالب و حقایق فراوانی هست که جهالت و عدم آگاهی کامل از آنها نه جای تاسف دارد و نه خطرناک است. یقین دارم که تعداد معدودی از ما قادرند تا تمام واکنش‌های شیمیایی را که صورت می‌گیرد تا علف سبزی را که یک گاو قهوه‌ای می‌خورد و بدل به شیر سفید می‌سازد، توضیح دهند اما با این حال همه ما از نوشیدن یک لیوان شیر لذت می‌بریم بدون آگاهی از فرایندهای بیولوژیکی ضروری برای تولید آن. بسیاری از ما نسبت به تئوری نسبیت انشتین در جهالت کامل قرار داریم، اگر هم قصد در توضیح آن را می‌داشتیم به مشکل بسیار جدی بر می‌خوریم. اکثر ما نه تنها از تئوری نسبیت بی‌اطلاعم بلکه نسبت به آن موضوع کاملا بی‌تفاوتیم. اما بی‌تفاوتی و عدم آگاهی از این مطلب، نه خطرناک است و نه تاسف‌بار. اما مطلبی است که بی‌تفاوتی و یا جهالت نسبت به آن هم تاسف‌بار است و هم بسیار خطرناک. پاسخ به این سوال است «مسیحیت راستین چیست؟» به عبارت دیگر مطابق با کتاب مقدس چه زمانی یک مرد، زن، دختر یا پسر می‌تواند خود را «مسیحی» بنامد؟

فرد نباید عجولانه فرض بگیرد که او یک مسیحی واقعی شده است، زیرا چنین فرض اشتباهی در این زمینه هم تاسف‌بار است و هم بسیار خطرناک.

لذا قصد داریم تا چهار تا پاسخ از کتاب مقدس به این پرسش «مسیحیت راستین چیست؟» ارائه کنیم.

۱. گناه فردی

الف) توضیح

مطابق تعریف کتاب مقدس یک مسیحی واقعی کسی است که به درستی متوجه معضل گناه فردی خویش شده است.

یکی از چندین مطالبی که ایمان مسیحی را از دیگر مذاهب دنیوی جدا می سازد این است که مسیحیت در واقع مذهب گناه کاران است. زمانی که فرشته خداوند تناسخ و تولد خداوند ما عیسی مسیح را به یوسف اعلام نمود، این کار را با بیان این جملات انجام داد «او پسری دنیا خواهد آورد و تو او را عیسی خواهی نامید زیرا او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.» (انجیل متی ۲۱:۱) پولس -رسول حقیقی خداوند- در رساله اول تیموتائوس ۱:۱۵ می نویسد: «این سخن امین است و لایق قبول تاَم که، مسیح عیسی به دنیا آمد تا گناهکاران را نجات بخشد، که من بزرگترین آنها هستم.» خداوند ما عیسی مسیح چنین فرمود: «تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان. و نیامده‌ام تا عادلان بلکه تا گناهکاران را به توبه بخوانم.» (انجیل لوقا ۵: ۳۱-۳۲). یک مسیحی فردی است که بدون عذر و بهانه مسئولیت گناه فردی خویشتن را پذیرفته است.

وقتی که کتاب مقدس را مطالعه می کنیم، می‌بینیم که هر یک از ما در رابطه با گناه مشکلی دو جانبه داریم؛ از یک سو گذشته‌ای داریم آکنده از گناه و از سویی دیگر دلی داریم که شیرین است. اگر به ابتدای مکاشفه کلام خدا و فصل ۳ پیدایش باز گردیم می بینیم که آدمی علیه خداوند طغیان نموده و در گناه سقوط کرده است. از آن فصل به بعد می توانیم آموزه گناه و تعلیم آن را در کتاب مقدس تا به آخرین بخش آن یعنی مکاشفه یوحنا دنبال کنیم. اگر بگوییم که هر چه کتاب مقدس در باره گناه اعلام می کند به دو موضوع خلاصه می شود، کاملا به جا سخن گفته‌ایم و این دو اصل اساسی عبارتند از : سابقه گناه و مسئله دلی شیرین.

ب) منظور از سابقه بد یا گناه اصلی چیست؟

این عنوان را به کار می‌بریم تا توضیح دهیم منظور کتاب مقدس از گناه آدمی چیست. کلام خداوند به روشنی به ما می‌گوید که حتی قبل از اینکه پای به این بگذاریم سابقه‌ای بد داشتیم، چنانچه می‌خوانیم «پس، همچنان که به واسطهٔ یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه مرگ؛ و به اینگونه مرگ بر همهٔ مردم منتقل گشت، از آنجا که همه گناه کردند.» (رومیان ۵:۱۲)

در چه زمانی همه انسانها گناه کردند؟ همه ما در آدم گناه کار شدیم. خداوند او را به عنوان نماینده همه انسانها مقدر داشت. روزی که او گناه ورزید، همه انسانها با اولین معصیت او در گناه سقوط کردند. به همین دلیل است که رسول راستین خداوند در رساله اول قرتیان ۱۵:۲۲ می‌نویسد «و چنانکه در آدم همه می‌میرند در مسیح نیز همه زنده خواهند گشت.» آدم بدون گناه آفریده و در باغ عدن گذارده شده بود اما از لحظه‌ای که آدم گناه ورزید، آن گناه به حساب همه انسانها - نسل آتی او - گذارده شد. با سقوط آدم در گناه، ما نیز سقوط کردیم؛ ما انسانها نسل او هستیم که اینک تحت لعنت خداوند قرار گرفته‌ایم.

علاوه بر این کتاب مقدس به ما می‌آموزد که بعد از تولد ما به میزان کناهان خود - با این سابقه بدی که داریم - هر روزه اضافه می‌کنیم. کتاب مقدس اعلام می‌دارد «زیرا مرد عادل در دنیا نیست که نیکویی ورزد و هیچ خطا ننماید.» (کتاب جامعه ۷:۲۰) ارتکاب هر گناهی به سابقه بد ما اضافه می‌کند؛ پرونده ما بسیار بد و سیاه است. خداوند حقیقی و زنده نیز گناهان ما را با مقیاس مطلق خویشتن سنجیده و آنها را بسیار سنگین می‌یابد. مقیاس خداوند نه تنها شامل رفتار خارجی ما می‌شود بلکه همه افکار و نیت‌های درونی ما را نیز در برمی‌گیرد تا جایی که خداوند ما عیسی مسیح فرمود که خشم بی جا به منزله‌ی قتل است و نگاه شهوت‌آلود به منزله‌ی گناه زنا (متی ۵:۲۲ و ۲۸). خداوند سابقه بد گناهان ما را محفوظ داشته و در روز مجازات گشوده خواهد شد (مکاشفه یوحنا ۲۰:۱۲). همه افکار، انگیزه‌ها، نظرات، رفتارها و حتی کلامی که بر خلاف شریعت مقدس خدا از دهان ما صادر شده باشد - و هر کوتاهی نقصانی در حفظ کامل آن - ثبت شده است. پس ما یک سابقه بد داریم که نشان می‌دهد ما طبیعتا گناهکاریم و نه معصوم، مشکل دوم ما این است که یک سابقه واقعی و حقیقی از گناهانی داریم که علیه خدای زنده مرتکب شده ایم.

بدین دلیل است که کتاب مقدس می‌گوید که تمامی نسل بشر - بدون استثنا - نزد خدای حقیقی و زنده گناه کار محسوب می‌شود. (رومان ۳:۱۹)

آیا سابقه گناهانتان هرگز بدل به موضوعی جدی و شخصی برایتان شده است؟ آیا با این حقیقت تلخ مواجه شده‌اید که خدای متعال و قاضی عالم شما را از بدو تولد - از زمانی که پدرتان آدم گناه ورزید - گناهکار شمرده است؟ همچنین بخاطر هرکلام بیهوده‌ای که علیه قدوسیت، عدالت، پاکی و کمال خداوند بر زبان رانده‌اید گناهکار محسوب می‌شوید؟ خداوند به خوبی آگاه است از هر شی که لمس کردید و اگر چه به دیگران متعلق داشت ولی آن را از آن خود ساختید. خداوند از هر سخنی که بیان داشتید و حقیقت کامل نبوده آگاه است. آیا هیچ گاه به فکرتان خطور نکرده که خداوند - به عنوان قاضی و صاحب دنیا - این حق را دارد تا برای ابراز هر اندیشه و رفتاری که در تضاد با شریعت قدوسش بوده شما را به حضورش فراخواند تا حساب پس بدهید؟ همان رفتار، گفتار و اندیشه‌هایی که شما را در حضورش گناه کار ساخته است.

پ) قلبی شریر

اما مسئله سابقه بد ما تنها مشکل ما نیست، ما مشکلی دیگر نیز داریم: مصیبت قلبی شریر. کتاب مقدس به ما تعلیم می‌دهد که سابقه بد گناهان ما فقط مربوط به کارهایی که انجام دادیم نیست، بلکه ماهیت وجودی ما را نیز دربرمی‌گیرد. زمانی که «آدم» گناه ورزید با این کارش نه تنها در حضور خداوند گناه کار محسوب شد بلکه معصومیت ذاتی‌اش را نیز از دست داد؛ ماهیت و ذاتش ناپاک گشت. ارمیاء نبی - پیامبر راستین خداوند - این آلودگی و ناپاکی را اینگونه تشریح می‌کند: «دل از همه چیز فریبنده‌تر است و بسیار شریر است، کیست که آن را بدانند؟» (ارمیاء ۹:۱۷) خداوند ما عیسی مسیح آن را اینگونه توضیح می‌دهد: «زیرا که از درون دل انسان صادر می‌شود، افکار پلید و زنا و فسق و قتل و دزدی و طمع و خباثت و مکر و شهوت‌پرستی و چشم بد و کفر و غرور و جهالت، تمامی این چیزهای بد از درون صادر می‌گردد و آدم را ناپاک می‌گرداند.» (مرقس ۷: ۲۱-۲۳) خداوند ما عیسی مسیح فرمود که این شرارها از اندرون آلوده‌ی ما سرچشمه گرفته و به بیرون

فوران می کنند. دقت کنید که او نگفت این گناهان تاثیر خارجی داشته و به علت این تاثیر منفی شرایط اجتماعی است که مردم دست به این اعمال شریر می زنند؛ این را جامعه شناسان به ما می گویند. آنها ادعا می کنند که شرایط محیطی و جامعه باعث بروز جنایت و طغیان مردم می شود اما خداوند ما فرمود که علت این ها دل آدمی است. هر یک از ما بطور طبیعی دلی داریم که کتاب مقدس آن را «بسیار شریر» توصیف می کند: سرچشمه همه شرارت‌های ممکن؛ رومیان ۸: ۷ تاکید می ورزد که «زیرا که تفکر جسمانی دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی کند، زیرا نمی تواند هم بکند.» پولس رسول در این آیه نمی گوید که در تفکر یا طرز تفکر انسان نفسانی - یعنی فردی که خداوند در او تحولی تازه ایجاد نکرده - مقداری شرارت و دشمنی با خداست، بلکه چنین طرز فکری را شرارت محض می خواند. «زیرا که تفکر جسمانی دشمنی خدا است». وضعیت دل هر بشری را می توان تشبیه کرد به مشت گره کرده ای که علیه خدای زنده بر افراشته شده است. این مصیبت درونی و فردی هر یک از ماست: دلی شریر که گناه را دوست دارد، قلبی که سرچشمه گناه است، دلی که مستقل از خدای زنده و در دشمنی با اوست.

آیا هرگز از این دل شریر خود به تنگ آمده اید؟ پرسش این نیست که آیا از لحاظ تئوری باور دارید که دل آدمی گناه آلود است. امکان دارد که شما با این حقیقت مشکلی نداشته و باور داشته باشید که دل آدمی به شکل طبیعی گناه آلود است. پرسش این است: آیا دل شریر شما باعث شده تا به طور عمیق و جدی نگران و آزرده خاطر شوید؟ آیا به طور تجربی و آگاهانه پی به آلودگی گناهان خود در حضور خدای قدوس برده اید؟ آیا هرگز پلیدی شرارت بار دل بیمار خود را حس کرده اید؟ «دلی که از همه چیز فریبنده تر و بسیار شریر است؟»

مسیحی راستین فردی است که مشکل گناهان فردی اش را بسیار جدی گرفته باشد. اگرچه آن میزانی که ما سنگینی شرارت گناهانمان را حس می کنیم از یک فرد مسیحی تا دیگری متفاوت است. مدت زمانی هم که یک فرد حق جو نسبت به سابقه بد گذشته و دل شریرش آگاهی پیدا می کند، فرق می کند. در این موارد تفاوت و تنوع فراوانی هست اما خداوند ما عیسی مسیح - طبیب اعظم روحانی - هرگز شفای روحانی را به کسانی که خود

را گناه کار نمی‌دانستند عرضه نکرد. او فرمود: «زیرا نیامده‌ام تا عادلان را، بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم.» (متی ۹: ۱۳) آیا شما یک مسیحی راستین هستید؟ کسی که معضل گناهان خود را بسیار جدی گرفته است.

۲. راه علاج خداوند به مشکل گناه

مسیحی راستین فردی است که به طور جدی تنها راه نجات از عواقب (نتیجه‌های) گناه را در نظر گرفته است. در کتاب مقدس بارها و بارها به ما گفته شده که خدای حقیقی قدم اول را پیش گذارده و کاری برای بشر گناهکار انجام داده است. می‌توان به چند مورد از این آیات از کلام مکاشفه خداوند اشاره کرد. به عنوان مثال: «زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه‌مولود خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.» (یوحنا ۳: ۱۶) «و محبت در همین است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را محبت نمود و پسر خود را فرستاد تا کفاره گناهان ما شود.» (رساله اول یوحنا ۴: ۱۰) «اما خدا که در رحمانیت دولت‌مند است، به خاطر محبت عظیم خود که با ما نمود، ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، (زیرا که به فیض نجات یافته‌اید).» (افسیسیان ۲: ۴-۵)

ویژگی خاص ایمان مسیحی در این است که مسیحیت مذهبی نیست که ما خودمان را کمک برسانیم یا به کمک خداوند اوضاع خود را بهبود بخشیم. خصوصیت یگانه مسیحیت نه تنها این است که مسیح تنها نجات‌دهنده گناهکاران است، بلکه تمام یاری و کمکی که فرد حق جو بدان نیاز دارد نیز از سوی خداوند به او عطا می‌شود. آدمی قادر نیست با تلاش و یا اعمال خود، از مصیبت خود را نجات یابد. خدای زنده در رحمت خود پادرمیانی نموده و کاری را برای ما انجام می‌دهد که ما خود هرگز قادر به انجامش نبوده و نخواهیم بود. وقتی که کتاب مقدس را مطالعه می‌کنیم، درمی‌یابیم که راه‌حلی (علاجی) که او فراهم ساخته شامل ۳ حقیقت ساده، اما بسیار شگفت است.

(الف) در یک شخص

اول از همه، راه علاجی که خداوند برای گناه یافته در یک شخص است. هرکس که این موضوع - یعنی راه علاج گناه توسط خداوند - را جدی دنبال کند به زودی متوجه خواهد شد که این راه علاج در یک سری نظریات نبوده - گویی این مشکل فلسفی است - و نه در یک شرایط خاص یافت می‌شود، بلکه کاملاً در یک شخص هست: «زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه‌مولود خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.» (یوحنا ۳: ۱۶) «و او پسری خواهد زایید و نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او قوم خویش را از گناهانشان خواهد رهانید.» (متی ۱: ۲۱) خداوند ما عیسی مسیح چنین فرمود: «من راه و راستی و حیات هستم. هیچ‌کس نزد پدر جز به وسیله من نمی‌آید.» (یوحنا ۱۴: ۶)

راه علاج خداوند برای مشکل گناه در یک شخص است و آن شخص کسی نیست مگر خداوند ما عیسی مسیح - کلمه ازلی که انسان گشت: مسیح ذات بشری را به ذات خدایی خود متصل ساخت (یوحنا ۱: ۱-۳). این تنها راهی است که خداوند برای آدم فراهم ساخته. برای آدمی که هم دلی شریک دارد و هم سابقه بد: یک نجات‌دهنده که هم انسان است هم خدا. دو ذات در یک شخص با هم متحد شده‌اند. اگر قرار است مشکل گناهان شما به شیوه‌ای که خداوند در کلامش فرموده برطرف شود، باید از طریق این شخص یعنی خداوند عیسی مسیح صورت بگیرد. این حقیقت ویژه ایمان مسیحی است: فرد گناهکار با تمامی نیازهایش به نجات‌دهنده‌ای به تمامی فیض مسیح متحد می‌شود. فرد گناهکار با دست‌های خالی، به نجات‌دهنده‌ای با قدرت متعال که در مژده نیک (انجیل) اعلام شده به هم می‌رسند. تحقق این واقعیت و مژده نیک، جلالی بر مژده نیک خداوند به گناهکارهان است.

ب) متمرکز در صلیب

دوماً، راه علاج خداوند برای مشکل گناه آدمی در صلیبی متمرکز شده که عیسی مسیح در روی آن مرد. وقتی که به کلام راستین خدای حقیقی رجوع می‌کنیم، می‌بینیم که راه حل خداوند به شکل خاصی در صلیب عیسی مسیح متمرکز شده است. یحیی تعمیددهنده از

واژه‌های تصویری عهد عتیق استفاده می‌کند، وقتی که مسیح را به شاگردانش نشان داده و می‌گوید: «اینک برّهٔ خدا، که گناه جهان را بر می‌دارد!» (یوحنا ۱: ۲۹) عیسی خودش فرمود: «پسر انسان نیامد تا خدمت شود بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدیة دهد.» (متی ۲۰: ۲۸).

اعلام واقعی مژدهٔ نیک (انجیل) چنان بر صلیب مسیح متمرکز شده که پولس رسول می‌فرماید که آن پیام صلیب است. در مورد آن چنین می‌گوید: «زیرا پیام صلیب برای آنان که هلاک می‌شوند حماقت است، اما نزد ما که نجات یافته‌ایم قدرت خداست.» (اول قرنتیان ۱: ۱۸). زمانی که پولس به قرنتیه رسید - جایی که مرکز فلسفه و علوم یونان بود - وی شیوه معمول آنها را در سخنوری در بین جمعیت به کار نبرد، به این دلیل که گفت: «زیرا تصمیم داشتم که چیزی در میان شما ندانم، جز عیسی مسیح و او را مصلوب» (اول قرنتیان ۲: ۲). صلیب نباید یک مفهوم یا یک نماد مذهبی قلمداد شود، بلکه باید معنای آن را چنانکه خداوند به آدمی اعلام کرده است فرا گیریم. صلیب جایی بود که خدای حقیقی و زنده گناهان مردم خویش را به حساب پسر یگانه مولودش گذارد. در روی آن صلیب، مسیح نماینده و جایگزینی بود که لعنت خدا را به خود گرفت یا عبارتی که پولس به کار می‌گیرد: «مسیح، ما را از لعنت شریعت بازخرید کرد، چونکه در راه ما لعنت شد» (غلاطیان ۳: ۱۳) و «زیرا او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت، تا ما در وی عدالت خدا شویم» (دوم قرنتیان ۵: ۲۱).

صلیب صرفا یا بطوری مبهم نمادی از محبت خدا نیست، برعکس صلیب جلوه‌گاه عظیمی است از اینکه، چگونه خداوند می‌تواند هم عادل باشد و هم گناهکاران خطاکار را ببخشد. بر روی صلیب، خدا، گناهان تمامی مردم خویش را به حساب مسیح گذارده و حکم قضایی را درباره او، به عنوان نماینده تمامی مردمش صادر کرد. در آنجا بر روی صلیب، خدا، خشم و غضب خود را - بدون ذره ای رحمت - بر پسر یگانه مولودش فرو ریخت، تا حدی که پسرش فریاد برداشت که «خدای من، خدای من، مرا چرا ترک کردی؟» (مزمور ۲۲: ۱؛ متی ۲۷: ۴۶)

بر روی صلیب خداوند به جهان دیدنی آنچه را که به شکل نادیدنی در جهان روحانی روی

می‌دهد به نمایش می‌گذارد. او آسمان را به تاریکی فرو می‌کشد تا جهانیان دریابند که او پسر محبوبش را به ظلمات جهنم سپرده، آنچه که گناهان من و شما سزاوار است. مسیح به عنوان یک جنایتکار بر روی صلیب آویخته شد، جامعه آدمی برای او تنها یک صادر کرده بود: «بر صلیب کن» «از میان ما بیرونش کنید؛ مرگ بر او» «به مرگش بسپارید» و خدا مانع آن نمی‌شود. در این صحنه تا جایی که آدمی قادر به مشاهده است، خداوند کاری را که در دنیای غیر مرئی انجام داده به نمایش گذارده است. خدای حقیقی با پسر یگانه مولودش همچون یک جنایتکار برخورد می‌کند. او باعث می‌شود تا مسیح رنج ببرد - در عمق روح و جانش - به تمامی و کمال، آن خشم خدایی را که هریک از ما بایستی تحمل کنیم.

پ) ارائه شده به همه انسان‌ها

سوماً راه علاجی که خداوند برای مشکل گناه فراهم آورده کفایت همه انسان‌ها را می‌کند، و بدون استثناء به همه ارائه شده است. پیش از اینکه ما پی به جدی بودن گناه ببریم خیال می‌کنیم خداوند می‌تواند به راحتی گناهکاران را ببخشد. می‌گویند: خداوند بخشایشگر و رحیم است. اما وقتی من و شما شروع می‌کنیم به فهمیدن این که نظر خداوند نسبت به گناه چیست، آنگاه جهان بینی ما کاملاً عوض می‌شود. آنگاه درمی‌یابیم که ما همچون گرد و غباری ناچیز و یا چون یک کرم ناتوان هستیم که حیات و حتی نفس ما در دست خدا است، می‌خوانیم «زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم» (اعمال ۱۷: ۲۸). سپس از خود سوال می‌کنیم که، چگونه جرات کردیم علیه خدا طغیان ورزیم، یعنی او که فرشتگانی را که علیه او طغیان کردند به ظلمت ابدی محکوم ساخت! سپس اعتراف می‌کنیم که این خدای قدوس همه چیزها را در دل فاسد و زشت انسان را می‌بیند. آنوقت اقرار می‌کنیم: "خداوند، چگونه ممکن است تو چیزی بدون عدالت باشی؟ خیر، تو اگر آنچه را به من میدهی که گناهانم شایسته دریافتنش است، در نتیجه من شایستگی و استحقاق هیچ رحمتی را ندارم مگر مجازات عادلانه و خشم و غضب قدوس تو! چگونه امکان دارد که مرا ببخشی بدون اینکه بی‌عدالتی کرده باشی؟ عدالت مطلق تو مجازات مرا ضروری می‌سازد. چگونه امکان دارد که خدای قدوس و عادل مثل تو - که فرشتگان یاغی را به ظلمات جاودانه

محکوم ساخت - رایی به جزء محکومیت من صادر کند؟"

تنها وقتی که پی به حقیقت گناهکار بودن خویش ببریم، آن وقت درمی‌یابیم که بزرگترین مشکل ما - که ذهن آدمی با آن دست و پنجه نرم کرده - این است که چگونه بخشوده شویم. بعد از این است که باید درک کنیم که در یک شخص، و آن شخص مصولب شده، خداوند علاج مناسبی را فراهم کرده که مناسب حال همه انسان‌ها است، و بدون تبعیض به همه مردم ارائه می‌دهد.

اگر خداوند شرطی را برای آمادگی مسیح در پذیرش ما گذارده بود، ممکن بود با خود بگوییم: «بدون شک من نمی‌توانم آن شرط را به جا بیاورم و یا حفظ کنم تا شایسته دریافت نجات شوم. حتماً من قبول نمی‌شوم.» اما شگفتی و عظمت راه حل خداوند در این است که با این درخواست ساده به ما می‌رسد: «ای همهٔ تشنگان نزد آبها بیایید، و همهٔ شما نقره ندارید بیایید بخريد و بخورید. بیایید و شراب و شیر را بی‌نقره و بی‌قیمت بخريد» (اشعیاء ۵۵: ۱)؛ «هر که به جانب من آید، او را هرگز بیرون نخواهم نمود» (یوحنا ۶: ۳۷). آیا زیبایی فیض و رحمت رایگان را در عیسی مسیح مشاهده می‌کنید؟! ضرورتی ندارد تا دوباره خداوند ملکوت آسمان را رها کرده و به جهان بیاید تا هر یک از ما - به نام - دعوت به ورود به ملکوتش کند؛ ما چنین دعوت رایگان پر رحمتی را در کلام پسر خدای زنده در دست داریم: «بیایید نزد من، ای تمامی زحمتکشان و گرانباران و من شما را آرامی خواهم بخشید» (متی ۱۱: ۲۸).

شرط خداوند دوگانه است: توبه کنید و ایمان آورید. در ابتدای خدمت زمینی عیسی مکتوب است که: «و بعد از گرفتاری یحیی، عیسی به جلیل آمده، به بشارت ملکوت خدا موعظه کرده، می‌گفت، زمان به کمال رسیده و ملکوت خدا نزدیک است. پس توبه کنید و به انجیل ایمان بیاورید.» (مرقس ۱: ۱۴-۱۵) پس از رستاخیزش، عیسی به شاگردانش دستور داد تا «موعظه به توبه و آمرزش گناهان در همه اُمّت‌ها به نام او خواهد شد» (لوقا ۲۴: ۴۷). پولس رسول نیز شهادت می‌دهد که: «و به یهودیان و یونانیان نیز از توبه به سوی خدا و ایمان به خداوند ما عیسی مسیح شهادت می‌دادم» (اعمال ۲۰: ۲۱).

۳. یک مسیحی راستین

مسیحی راستین فردی است که با تمام وجود و از صمیم قلب شرایط دریافت بخشش گناهان را به جا آورده باشد.

شرایط خداوند برای رسیدن به آموزش گناهان چیست؟ ما بایستی توبه کرده و باید ایمان بیاوریم. هر چند ضرورت دارد تا این دو را به شکل جداگانه بررسی کنیم اما نباید خیال کنیم که توبه جدای از ایمان و یا ایمان بدون توبه امکان‌پذیر است. ایمان حقیقی، توبه کامل است و توبه حقیقی، ایمان کامل. این دو چنان با هم مرتبط هستند که هرگاه فردی آموزش گناهش را از سوی خداوند دریافت کند، نتیجه آن فردی است ایماندار توبه کار یا توبه کار ایماندار.

الف) توبه

توبه راستین چیست؟ آیین نامه پرسش و پاسخ کوتاه وست مینستر آن را چنین تعریف می کند «توسط توبه حیات بخش، انسان گناهکار می تواند به دریافت درستی از گناهان خود رسیده، به سوی رحمت خداوند که در عیسی مسیح است روی آورده، با اندوه و انزجار پشت به گناه کرده و با تمام وجود و تلاش - در اطاعتی تازه - به سوی خدا بازگردد.»

توبه یعنی آن پسر فراری که در کشوری دور بوده و به فکر فرو افتاد: او بجای اینکه تحت اطاعت دستورات پدرش در خانه پدری زندگی کند، خواسته بود تا هرچه زودتر سهم میراث خود را از او گرفته، خانه پدری را ترک کرده و به کشوری دور سفر کند تا همه آن میراث را به هدر دهد. وقتی که با گناه، خود را به بیچارگی و فقر رسانید به خود آمده و گفت: «چقدر از کارگران پدرم نان فراوان دارند و من از گرسنگی هلاک می‌شوم! برخاسته، نزد پدر خود می‌روم و بدو خواهم گفت: ای پدر به آسمان و به حضور تو گناه کرده‌ام، و دیگر شایسته آن نیستم که پسر تو خوانده شوم؛ مرا چون یکی از کارگران خود بگیر.» (انجیل لوقا ۱۵: ۱۷-۱۹)

وقتی که پسر فراری پی به گناه خود برد سر جایش نشست تا به آن فکر کند یا راجع به

آن شعر بسراید و یا نامه فدایت شوم برای پدرش بنویسد. کتاب مقدس می‌گوید: «بلافاصله برخاسته، به سوی پدر خود روانه شد.» (آیه ۲۰) وی کسانی را که در گناه همنشین آنها بودند رها کرد، او از هر آنچه که به آن شیوه زندگی تعلق داشت احساس نفرت کرده و آن را کنار گذاشت. چه چیزی او را به سوی خدای پدری جذب کرد؟ این اطمینان که پدری فیاض در انتظارش است که خانه را با پارسایی و محبت اداره می‌کند. او نامه ای به پدرش ننوشت تا بگوید: «پدر اوضاع من در اینجا وخیم شده، وجدان معذبم خواب را از چشمانم ربوده است. ممکن است کمی برایم پول بفرستی تا کمک خرجم باشد یا بیایی اینجا به دیدن من؟» به هیچ روی! نیاز بزرگ او فقط این نبود که احساس خوبی داشته باشد، بلکه تا آدم خوبی گردد و در نتیجه آن کشور دور دست را ترک کرد.

خداوند ما تصویر زیبایی از بازگشت او به ما می‌دهد: «اما هنوز بسیار دور بود که پدرش او را دید، دل به روی بسوزاند و شتابان به سویش دویده، در آغوشش کشید و غرق بوسه اش کرد.» (آیه ۲۱) پسر گمشده با سینه جلو داده و مغرورانه نزد پدرش نیامد که بگوید او «تصمیم گرفته» که به خانه باز گردد. امروزه در بین عده‌ای این تصور وجود دارد که می‌توانند با ذکر دعایی کوتاه، بر سر عیسی مسیح منت گذارده و مسیحی بشوند! این کار ایشان هیچ ربطی به تحول روحانی و ایمان نجات بخش ندارد.

توبه واقعی شامل دو موضوع است که باید آنها را دریابیم: (۱) من علیه خداوند آسمان گناه ورزیده‌ام: یعنی آن خدای حقیقی، زنده، قدوس، بخشنده، فیض‌دهنده و خدای محبت. (۲) من شایسته آن نیستم که حتی فرزند خوانده شوم. اما اگر حاضر باشم که گناه را کنار گذارده، به آن پشت کنم و فروتنانه-و متحیرانه که آیا به من رحم خواهد شد- نزد خدای زنده بیایم: آنگاه فرای حیرت من، پدر آسمانی به ملاقات من شناخته، آغوش محبت و رحمتش را به روی من باز می‌کند. خداوند -در حقیقت- گناهکاران توبه کار را با محبت فدیة بخش خود پذیرا می‌شود.

اما پدر وقتی که پسرش در کشوری دور و در بستر فاحشگان بود، آغوشش را به روی وی نگشود. آیا روی کلام من با کسانی است که دل‌هایشان به این دنیا پیوند خورده و آن را دوست می‌دارند؟ شاید در شیوه زندگی فردی، یا در رابطه با والدین، یا در روابط اجتماعی خود که

در آن نجات را نادیده می‌شمارید، من واقعی خود را به نمایش می‌گذارید. شاید عده ای از شما روابط نا مشروع داشته، به تصاویری روی اینترنت، ماهواره و تلفن‌هایتان نگاه می‌کنید که آتش شهوت را بر می‌انگیزد و در عین حال خود را مسیحی می‌خوانید! شما در خوکدانی زندگی می‌کنید و روزهای یکشنبه هم به کلیسا می‌روید. شرم باد بر شما! خوکدانی گناه را ترک کرده و در پی لذات گناه نباشید: شیوه زندگی گناه آلود و نفسانی خود را کنار بگذارید. توبه یعنی به اندازه‌ای شرم‌منده شده‌اید که حاضرید گناه را کنار بگذارید. شما تا زمانی که به گناهان خود چسبیده‌اید، هرگز رحمت و آمرزش گناهان را از سوی خدای زنده دریافت نخواهید کرد.

(ب) ایمان

توبه یعنی طلاق دادن گناه، اما این کار همیشه توام با ایمان است. ایمان مسیحی چیست؟ یعنی با تمام وجود به عیسی مسیح - که در انجیل به ما عرضه شده - اعتماد کنیم: «و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به نام او ایمان آورد» (یوحنا ۱: ۱۲). ایمان تشبیه شده به نوشیدن: وقتی که روح من تشنه پارسایی است از مسیح می‌نوشم. ایمان تشبیه شده به نظر انداختن به مسیح، پیروی کردن از مسیح و فرار کردن به سوی مسیح. کتاب مقدس تشبیه‌های زیادی را به کار می‌گیرد اما خلاصه همه آنها چنین است: در نیاز و برهنگی خود، به نجات دهنده خود اعتماد می‌کنم تا همه آنچه را که وعده داده تا برای گناهکاران نیازمند فراهم آورد، به من نیز عطا کند. ایمان، هیچ چیزی را نزد مسیح نمی‌آورد: مگر دستهای خالی را تا با آنها مسیح - و هر آنچه را که به او تعلق دارد - از آن خود سازد. چه چیزهایی به مسیح تعلق دارد؟ بخشش کامل همه گناهانم! پارسایی کامل او به حساب من گذاره می‌شود. مرگ او بعنوان مرگ من در نظر گرفته می‌شود، عطیه روح در مسیح است. فرزند خواندگی، مقدس شدن و در نهایت به جلال رسیدن همه به او تعلق دارد: ایمان نجات بخش، از راه دریافت مسیح، هر چه را که به او تعلق دارد دریافت می‌کند. «اما از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدا برای ما حکمت شده است و عدالت و قدوسیت و فدیه.» (اول قرنتیان ۱: ۳۰)

[توضیحی از عبارات:

- فرزند خواندگی: کار فیض رایگان مسیح است که به ما این حق و امتیاز ویژه را می دهد تا همه برکات فرزندان خدا به ما تعلق گیرد.
- مقدس شدن یا قدوسیت: کار روح القدس است که توسط آن تمامی وجود ما تازه گشته - به شباهت خدا - و قادر می گردیم تا بیشتر و بیشتر نسبت به گناه بمیریم و نسبت به پارسایی زندگی کنیم]

پ) همواره با یکدیگر

مسیحی راستین کیست؟ فردی که با تمام دل و جانش شرطی را که خداوند برای آمرزش گناهان مقرر داشته به جا آورده باشد. این دو شرط توبه و ایمان هستند. می شود آنها را به لولایی تشبیه کرد که «در» ایمان به آن وصل است: لولا از یک سو به دیوار متصل است و از سوی دیگر به در، اینگونه است که در روی آن لولا باز و بسته می شود. مسیح آن در است اما هیچ کس به این در وارد نمی شود مگر ابتدا توبه کرده و ایمان آورد. توبه به تنهایی نمی تواند لولای در باشد. توبه ای که توام با ایمان به مسیح نباشد، توبه گرگ است زیرا فقط از عواقب منفی گناه فراری است. به همین شکل، ایمان به تنها نمی تواند لولای در باشد: اعتراف و ایمان مسیح به اگر همراه با توبه و تغییر شیوه زندگی نباشد، ایمان باطلی است. زیرا ایمان واقعی به این معناست که خداوند عیسی مسیح مرا از میان گناهانم نجات بدهد: نه در میان گناهانم، بلکه از شر گناهانم. ایمان و توبه از هم جدایی ناپذیرند. خداوند ما عیسی مسیح چنین فرمود: «اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد.» (لوقا ۱۳: ۳)

افرادی که به خداوند ما عیسی مسیح ایمان نمی آورد، در کلام خداوند عاقبت شان به این شکل به تصویر کشیده شده است: «اما ترسندگان و بی ایمانان و مفسدان و قاتلان و زناکاران و جادوگران و بت پرستان و همه دروغگویان، نصیب ایشان در دریاچه افروخته شده به آتش و گوگرد خواهد بود. این است مرگ دوم.» (مکاشفه ۲۱: ۸)

۴. شواهد یک مسیحی راستین بودن

مسیحی واقعی کسی است که با شیوه زندگی خویش نشان می دهد که ادعای او به توبه و ایمان، ادعایی حقیقی است. پولس موعظه می کرد که آدمی باید به سوی خدا بازگشته و کارهای شایسته توبه انجام دهد. (اعمال ۲۶: ۲۰) نظر خداوند این است که چنین کارهایی صورت گیرد «زیرا که به فیض نجات یافته‌اید، به وسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال، تا هیچ کس فخر نکند. زیرا که ساخته او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکو، که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها گام برداریم.» (افسیسیان ۲: ۸-۱۰)

پولس در رساله غلاطیان ۵: ۶ می گوید که ایمان با محبت در کار است: هر جا که ایمان واقعی به مسیح باشد، اطاعت از وی نیز خواهد بود. «هر که احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، آن است که مرا دوست می دارد. و آنکه مرا دوست نداشته باشد، کلام مرا حفظ نمی کند» (یوحنا ۱۴: ۲۱، ۲۴) ما از راه ایمان به مسیح نجات پیدا می کنیم و نه از طریق محبت به مسیح و اطاعت از فرامینش، اما ایمانی که در فرد محبت و اطاعت از مسیح را بوجود می آورد، ایمان نجات بخش نیست.

ایمان واقعی با محبت دست به کار می شود و این کار نشستن زیر سایه درخت بید و نوشتن اشعار زیبا در مورد مسیحی شدن نیست. بلکه این ایمان و محبت باعث می شود که فرد باز گردد به خانه پدری و از پدر و مادرش اطاعت کرده و به آنها احترام بگذارد، یا به عنوان شوهر به همسر و فرزندان محبت نشان دهد چنانکه کتاب مقدس از او می خواهد و یا در محل تدریس یا محل کسب، علی رغم مخالفت‌های دیگران، برایمان مسیحی خود و پارسایی پافشاری کند.

ایمان واقعی شما را قادر می سازد تا به اینکه دیگران شما را - به خاطر ایمان به مسیح - احق و یا ساده لوح تصور کنند، قناعت داشته باشید، حاضر باشید که تهمت دیگران را تحمل کنید وقتی که به شما هر عنوان تحقیر آمیزی می دهند. زیرا ایمان دارید که حقایق کتاب مقدس ازلی و تغییر ناپذیر هستند. شما حاضر می شوید تا به زندگی و حیات بشری نایل شوید

و در برابر هرزگی و رابطه جنسی خارج از محدوده ازدواج و یا کشتن بچه ها در رحم مادرشان تحت لوای سقط جنین، ایستادگی کنید. زیرا خداوند ما عیسی مسیح چنین فرمود: «زیرا هر که در این نسل زناکار و خطاکار از من و سخنان من شرمند شود، پسر انسان نیز وقتی که با فرشتگان مقدس در جلال پدر خویش آید، از او شرمند خواهد گردید.» (مرقس ۸: ۳۸)

مسیحی راستین چه کسی است؟ صرفاً اعتراف به این حقایق نیست که فردی بگوید: «آری، من می‌دانم که گناهکارم، قلبی شریر و سابقه بدی دارم. من ایمان دارم که راه نجات تنها در مسیح و صلیبش یافت می‌شود که به همه به رایگان ارائه شده است و به همه کسانی که توبه کنند و ایمان آورند عطا می‌گردد.» این کافی نیست! آیا شما در عمل توبه کرده و ایمان آورده اید؟ اگر می‌گویید توبه کرده و ایمان آورده‌اید، آیا به آنچه می‌گویید پایبند هستید؟ منظور یک زندگی کامل و بی‌گناه نیست بلکه زندگی هدفمند تا از خداوند عیسی مسیح اطاعت کنید. «نه هر که مرا، خداوند، خداوند، گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آنکه اراده پدر مرا که در آسمان است بجا آورد.» (متی ۷: ۲۱) در رساله عبرانیان ۹: ۵ چنین می‌خوانیم: «همه مطیعان خود را بانی نجات جاودانی گشت» رساله اول یوحنا ۲: ۴ چنین می‌گوید: «کسی که گوید او را می‌شناسم و احکام او را نگاه ندارد، دروغگو است و در وی راستی نیست.» آیا ادعای شما بر اینکه مسیحی هستید با آنچه کتاب مقدس می‌گوید هماهنگی دارد؟ آیا شیوه زندگی شما نشان‌دهنده توبه و ایمان است؟ آیا زندگی شما توأم با محبت به مسیح، اطاعت از مسیح و اعتراف به مسیح است؟ آیا رفتار شما همچون یک مسیحی است؟ البته نه بدون عیب و نقص و کامل! خیر، هر روز باید چنین دعا کنیم: خداوند تقصیرات مرا ببخشا همچنان که من تقصیرات دیگران را می‌بخشایم (متی ۶: ۱۲)، ولی در عین حال می‌توانید بگویید: «مرا زیستن مسیح است و مردن سود»؟ (فیلیپیان ۱: ۲۱) و یا بگویید که: من صلیب خود را به دوش گرفته تا همه چیزها را رها کنم و مسیح را دنبال نمایم.

مسیحی واقعی از مسیح پیروی می‌کند. چه تعدادی از ما مسیحیان راستین هستیم؟ پاسخ آن را به شما وا می‌گذارم تا بدان فکر کنید. اما پاسخی که می‌دهید باید پاسخی باشد که حاضر باشید با آن تا به ابدیت زندگی کنید. تنها پاسخی که شایسته است بدهید، پاسخی

است که هم در بستر مرگ به شما آرامش ببخشد و هم در روز داوری شما را شرمنده نسازد.

راهنمای مطالعه

شیوه استفاده

هر آنچه برای مطالعه شما ضروری است در این جزوه کوچک وجود دارد: به غیر از کتاب مقدس و پاسخنامه.

قبل از شروع هر درسی: به سوی خدای حقیقی دعا کنید تا به شما دلی فهیم و ذهنی روشن عطا فرماید. سپس هر درس و بخش‌های مربوط کتابچه آموزشی را دنبال کنید. به سوال‌های مربوط هر درس پاسخ دهید. همیشه از کلمات و عبارات خودتان جهت پاسخ به سوالات استفاده کنید (نه از متن)، و سعی کنید واضح و مختصر باشد. عجله نکنید! بر آنچه خداوند می‌خواهد فراگیرید تامل نمایید. تا پاسخ اولی را کامل نکرده‌اید به سراغ پرسش بعدی نروید. پاسخ اکثر پرسش‌ها در متن آمده اما لطفاً آنها را از روی متن پاک نویس نکنید، در عوض متن را مطالعه کرده و به معنای آن اندیشیده، سپس خلاصه آن را با کلمات خود بنویسید. از این راه فراگیری شما بسیار بیشتر از آن است که پاسخ‌ها را از متن رونویسی کنید.

درس اول: ۱. گناه فردی (موضوع: وضعیت ما)

لطفاً قبل از پاسخگویی به این سوالات بخش اول کتاب را مطالعه کنید.

مقدمه

۱. چرا نتیجه‌گیری اشتباه در زمینه «مسیحیت راستین» هم تاسف بار است و هم خطرناک؟

گناه فردی

۲. الف) از چه لحاظ مسیحیت با دیگر ادیان جهان تفاوت دارد؟

ب) معنای عبارت «مذهب گناهکاران» چیست؟

(برای هر پاسخ لطفاً آیه مورد نظر را ذکر کنید، همچنین معنای عبارت مورد نظر را)

۳. معنای عبارت «سابقه بد» چیست؟

(معنای آیه رومیان ۵:۱۲ را بنویسید که مربوط به گناه فردی است، لطفاً از کلمات خود استفاده کنید)

۴. الف) چه زمانی همه انسان‌ها گناه ورزیدند؟

ب) چرا ما چنین ادعایی می‌کنیم؟

۵. الف) چگونه به بار گناهان ما اضافه می‌شود؟

ب) میزانی را که برای سنجش گناهان ما معین شده توضیح دهید؟

۶. الف) معنای پرونده سیاه چیست؟

ب) در آنجا چه ثبت شده؟

۷. ارتباط این موضوع با من

الف) آیا معضل سابقه بد گناهان برای شما اهمیتی پیدا کرده یا نه؟ اگر نه، چرا؟

ب) آیا ایمان دارید که خدای متعال شما را بخاطر هر کلام یا عملی که خلاف قدوسیت

کامل اوست، محکوم می‌سازد؟ اگر نه، چرا؟

قلبی شیریر

۸. منظور از قلبی شیریر چیست؟

۹. به آیات زیر نگاه کرده و معنای آن را در رابطه با قلبی شیریر به زبان و عبارت خود

بنویسید:

الف) ارمیاء ۹:۱۷

ب) مرقس ۷:۲۱

پ) رومیان ۸:۷

۱۰. بعضی از ویژگی‌های یک دل شیریر را توصیف کنید.

۱۱. ارتباط این موضوع با من: آیا هیچ‌گاه این احساس درونی و حقیقی را تجربه کرده‌اید

که شما در حضور خدای قدوس گناهکار محسوب می‌شوید؟ اگر نه، چرا؟

۱۲. چرا گفته می‌شود که خداوند ما عیسی مسیح هرگز کسی را که احساس نمی‌کند

گناهکار است، نجات نمی‌دهد؟

درس دوم: راه علاج خداوند

راه علاج خداوند به مشکل گناه (۲)

۱. الف) راه علاج متکی بر تلاش مذهبی فردی چیست؟
 ب) چرا مسیحیت مذهبی متکی بر تلاش فردی برای نجات نیست؟
۲. تفاوت مسیحیت با فلسفه بافی چیست؟
۳. به چه معنا راه علاج خداوند برای گناهان، در یک شخص خلاصه می شود؟
 پاسخ خود را در رابطه با معنای این آیات که درباره شخص عیسی مسیح است بنویسید:
 یوحنا ۳:۱۶، متی ۱:۲۱، یوحنا ۶:۱۴
۴. به صورت مختصر شخص عیسی مسیح را توصیف کنید.
۵. توضیح دهید که در ایمان مسیحی واژه گناهکار و نجات دهنده چه معنایی دارد؟

ب) متمرکز شده بر صلیب

۶. برای هر یک از آیات زیر توضیح دهید که چگونه راه علاج خداوند برای مشکل گناهان در یک شخص خلاصه می شود.
 الف) یوحنا ۱:۲۹
 ب) متی ۲۰:۲۸
 پ) اول قرنطیان ۱:۱۸
 ت) اول قرنطیان ۲:۲
۷. توضیح دهید که از لحاظ روحانی چه اتفاقی بر روی صلیب رخ داد؟
 از نکاتی که در آیات به آنها اشاره شده استفاده کنید: غلاتیان ۳:۱۳، دوم قرنطیان ۵:۲۱
۸. چگونه ممکن است خداوند گناهکاران و خطاکار را ببخشد و همچنان عادل باقی بماند؟
۹. الف) بر روی صلیب - در دنیای نامرئی - چه اتفاقی روی داد؟

(ب) ارائه شده به همه انسانها

۱۰. عکس العمل جان‌های ما چیست وقتی که هم به قدوسیت خدا و هم به ناپاکی و

پلیدی خود پی می‌بریم؟

۱۱. اگر خداوند برای آموزش گناهان شرطی را گذارده بود چه اتفاقی می‌افتاد؟

۱۲. در مورد هر یک از آیات زیر معنای واژه کلیدی را در رابطه با راه علاج خداوند قید کنید.

(الف) اشعیا ۵۵: ۱

(ب) یوحنا ۶: ۳۷

(پ) متی ۱۱: ۲۸

۱۳. دو شرط خداوند در انجیل چیست؟

۱۴. درباره هر یک از این آیات معنای واژه کلیدی در رابطه با راه علاج خداوند قید کنید.

(الف) مرقس ۱: ۱۴-۱۵

(ب) لوقا ۲۴: ۴۷

(پ) اعمال رسولان ۲۰: ۲۱

درس سوم: یک مسیحی راستین (اطاعت از شرایط خداوند)

(الف) توبه

۱. توبه چیست؟

۲. چگونه تمثیل پسر فراری نشان دهنده توبه است؟

۳. چرا بیان طوطی وار دعای توبه ربطی به تحول روحانی ندارد؟

۴. واکنش پدر به پسر فراری چه بود؟

۵. (الف) در مثال پسر فراری، زندگی در خوکدانی اشاره به چه رفتارهای امروزی دارد؟

(ب) چرا برای اطاعت از مسیح ضروری است که خوکدانی را ترک کنیم؟

(ب) ایمان

۶. ایمان مسیحی چیست؟ از معنای آیه یوحنا ۱: ۱۲ در پاسخ خود استفاده کنید.
۷. چگونه با ایمان مسیح را دریافت می کنیم؟
۸. وقتی که یک گناه کار از راه ایمان به مسیح متحد شد، چه اتفاقی در وی رخ می دهد؟

(پ) همیشه توام با هم

۹. چگونه توبه و ایمان مثل در و لولا می ماند؟

۱۰. الف) توبه بدون ایمان چیست؟

ب) چرا ارزشی ندارد؟

۱۱. الف) ایمان بدون توبه چیست؟

ب) چرا ارزشی ندارد؟

لطفاً بخش ۴ را پیش از پاسخگویی به این سوالات بخوانید.

شواهد مسیحی راستین بودن (۴)

۱۲. برای هر یک از آیات زیر، کلمه اساسی و معنای آن را توضیح دهید. همیشه از کلمات خود استفاده کنید.

الف) اعمال رسولان ۲۰: ۲۶

ب) افسسیان ۲: ۸-۱۰

۱۳. رابطه بین ایمان، محبت و اطاعت را توضیح دهید.

۱۴. ایمان چگونه به کار مشغول است؟ لغط اصلی را در رابطه با مرقس ۸: ۳۸ تفسیر کنید.

۱۵. ارتباط این موضوع با شخص شما:

الف) آیا شما توبه کرده و ایمان آورده اید؟

ب) از چه چیزهایی توبه کرده اید؟

پ) برای رستگاری خود به چه ایمان آورده اید؟

۱۶. برای هر یک از آیات زیر، کلمه اصلی و معنای آن را در مورد شواهد مسیحی شدن

تعریف کنید. طبق معمول، از کلمات خود استفاده نمایید.

(الف) متی ۷: ۲۱

(ب) عبرانیان ۵: ۹

(پ) اول یوحنا ۲: ۴

۱۷. ارتباط این حقایق با شخص شما

(الف) آیا ادعا می‌کنید که مسیحی شده‌اید؟

(ب) اگر چنین است، آیا ادعای شما با آنچه کتاب مقدس می‌گوید هم خوانی دارد؟

(پ) آیا زندگی مطیعانه‌ای از مسیح را دنبال می‌کنید؟

(ت) آیا رفتار شما شایسته یک فرد مسیحی است؟

(ث) آیا حاضرید با پاسخی که می‌دهید تا ابد زندگی کنید؟

۱۸. ارتباط آن با شخص شما

(الف) آموزه‌های اساسی را که در مطالعه این درس‌ها فرا گرفتید چه بود؟

(ب) ارزش آن برای شما چیست؟ چه قدر برایتان ارزشمند است؟

این کتابچه احوال روحانی خواننده را بطور واضحی بررسی می‌کند. نویسنده می‌پرسد که: مطابق با کتاب مقدس چه زمانی یک مرد، زن، دختر یا پسر می‌تواند خود را "مسیحی" بنامد؟ فرد نباید عجولانه فرض بگیرد که او یک مسیحی واقعی شده است، زیرا چنین فرض اشتباهی در این زمینه هم تاسف‌بار است و هم بسیار خطرناک. لذا قصد داریم تا چهار تا پاسخ از کتاب مقدس به این پرسش "مسیحیت راستین چیست؟" ارائه کنیم.

شبان آلبرت ن. مارتین خداوند را برای ۴۶ سال از ۱۹۶۲ تا ۲۰۰۸ به عنوان شبان کلیسای باپتیستی ترینیتی در مانتویل نیوجرسی، امریکا خدمت کرد.

Title: What is a Biblical Christian?
Topic: Evangelistic
Language: Persian (Farsi)

انتشارات پارسا